

beadónak a béremelésre, azonban a bér ilyenkor sem haladhatja meg az alaphér 100 százalékat, azaz a teljes aranybért.

Mivel a lakások felszabadítása a vártnál sokkal hosszabb időre elhúzódott, a rendelet 40. §-a módot ad a bérbeadónak volt lakójával szemben a lakások felszabadításáig vállalt bérkülönbözeti kötelezettségének megszüntetésére.

A rendelet a teljes eljárási részt a végrehajtási eljárással és a lakásügyi miniszteri biztosnak e körbeni intézkedési jogára vonatkozó szabályokat is magában foglalja. Sz—i.

Az újabb olaszországi hiteltörvényhozás. Az olasz kormány által szervezett törvényelőkészítő bizottság serényen dolgozik az új kereskedelmi törvény tervezetének elkészítésén. Annak egy kisebb részét, amely a részvénytársasági szervek felelősségével foglalkozik, a kormány külön törvényben szándékozik hamarosan életbe léptettni. E törvény értelmében részvénytársaságok alapítói, igazgatósági tagjai és revizorai, ha a tervzetbe, az évi jelentésbe vagy a mérlegbe hamis adatokat vettek fel, 3—10 évi fogházbüntetés és 100.000 líráig terjedhető pénzbüntetés súlya alá esnek. Az igazgatóság oly tagjai, akik maguknak a társaságtól kölcsönt adnak, három évig terjedhető fogházbüntetés alá esnek. Oly revizor, akit kötelességeinek megsértése miatt büntettek meg, 10 évre el van tiltva e foglalkozás gyakorlásától. E drákói szigor annál feltűnőbb, mert éppen Olaszországban, ahol bár szintén fordultak elő összeomlások, de a részvénytársaságok általában erős fellendülésben vannak, azt a külső tények nem teszik elkerülhetetlenné. Az említett fellendülésre maga Mussolini mutatott rá nemrégiben a részvénytársaságok közgyűlésén tartott nagy beszédében, amelyben megemlítette, hogy míg 1922-ben 6850 részvénytársaság működött 21.395 millió líra alaptőkével, addig ma 17.424 rt. áll fenn 52 milliárd líra alaptőkével.

Hasonló szigor nyilvánul meg az 1930. év második felében életbelépett ama törvényben, amely a csődeljárás messzemenő reformját tartalmazza. E törvény lényegében megszünteti a tömeggondnoki intézményt és a csődbiztost teszi meg tömeggondnokká. A kezelési teendők elvégzésére a csődbiztos mellé ú. n. „amministratore giudiziario“-t rendel, aki állandóan alkalmazott bírósági tisztviselő és szigorú fegyelmi felelősség mellett

működik. Érdekes lesz megállapítani, vajjon az officiozításnak ez a korlátlan és kíméletlen érvényesítése megtermi-e azt az eredményt, amelyre ott számítanak, t. i. a hitelezők részére kifizethető csődhányad lényeges emelkedését. Kívánatos volna, hogy igazságügyi kormányzatunk e törvény gyakorlati hatásáról a hivatalos statisztikai adatok beszerzése útján tájékozódjék. *M.*

Kellékhányos váltó csatolása esetén a Pp. 608. §-a értelmében tárgyalás tűzendő ki és a keresetlevél hivatalból való visszautasításának helye nincs. Gyakran felmerülő kérdés az, hogy oly esetben, ha a felperes a váltófizetési meghagyás kibocsátása iránt előterjesztett kérelméhez kellékhányos, tehát oly váltót csatol, mely okirathól a Vt. 6. §-a értelmében váltójogi kötelezettség nem származik, a keresetlevél a Pp. 141. §-a értelmében hivatalból visszautasítható-e, vagy pedig a Pp. 608. §-a rendelkezéseinek megfelelően idézővégzéssel, tehát tárgyalás kitűzésével intézendő-e el?

A keresetlevélnek hivatalból való visszautasítására vonatkozó álláspont leginkább a Pp. 141. §-nak azon miniszteri indoklására támaszkodik, mely szerint már a keresetlevél benyújtásakor, illetve az idézés kibocsátásakor meg kell vizsgálni: „nincs-e oly akadály, mely a per létrejöttét meggátolná és ha annak fenforgása kétségtelen, a per létrejöttét már az idézés kibocsátása előtt meg kell akadályozni“, — már pedig a kellékhányos váltó esetén kibocsátott idézővégzés előreláthatóan nem vezetne eredményre, mert ha alperes a perfelvételi tárgyalási határnapon nem jelenne meg, ellene kellékhányos váltó alapján a Pp. 443. §. 4. pontja értelmében még ekkor sem volna mulasztási ítélet hozható. Ugyan-ezen álláspont támaszkodik még a Pp. 608. §-nak azon rendelkezésére is, mely szerint a keresetlevélnek idézővégzéssel való elintézése csak az „aggályos“ és nem a „kellékhányos“ váltóra vonatkozik, mely utóbbi esetben ugyanis a hiányzó kellék ebben a perben már semmiféle módon nem pótolható, tehát a per nyilvánvalóan alaptalan.

Nézetem szerint ez az álláspont igen lényeges és alapvető tévedésen alapszik.

Ami mindenekelőtt a fizetési meghagyásos eljárás rendszerét és indokát illeti, tudnivaló, hogy ez egy kivételes eljárás, mely a váltókövetelésekkel kapcsolatban ezen követelések gyors behajtásának szükségességében találja indokát. Hogy azonban a váltókövetelés valóban